

kommen til Rundsab om under sin Tjenestes Udførelse, fordi han af Uagtsomhed kan forvexle, hvad han har erfaret ad denne Veie med det, han har faaet at vide udenfor Tjenesten, men netop herfor og for at fremkalde den største Agtpaaagivenhed fra Funktionærernes Side i denne Henseende, bør der sættes Straf for uagtsomme Overtrædelser af denne Art, hvis ofte meget betydelige Virkninger, Dommene og den Skyldige ikke ville være istand til at bedømme. Under Expeditionen af Uagtsomhed at forkomme et Telegram eller at telegrafere dets Indhold urigtigt kan derimod, naar henses til Telegrafistens ofte særdeles anstrengende Arbejde og den Hurtighed, hvormed det maa udføres, ikke i Almindelighed antees for en Handling, der bør ifalde offentlig Straf, men, hvor uheldige dens Virkninger end kunne være, vil den dog i Reglen kun være at betragte som Feil den indre Telegraftjeneste vedrørende, og som saadanne udelukkende henhørende under vedkommende Autoritets correctionelle Myndighed. Ved Udtrykket „tilintetgjøre, underflaa og forfalste“ ere de forskellige Former angivne, som Forbrydelser af Telegraffunktionærer vedrørende Telegrammers Expedition kunne antage. I den tydske Straffelovs Artikel 355 og i den hollandske Lov af 7de Marts 1851 Artikel 10 er tillige den Handling at aabne et Telegram bestemt som en saadan Forbrydelse, men det ses ikke rettere

end, at den Omstændighed, at en Telegraffunktionær aabner et Telegram, hvor hans Tjeneste ikke giver ham Ret dertil, ikke i og for sig konstituerer en Forbrydelse; først naar han til Uvedkommende meddeler den Rundsab, han saaledes har forskaffet sig, bliver hans Handling forbryderisk som et Brud paa Telegrafhemmeligheden, men tier han stille med, hvad han har erfaret, maa hans Udførelse nærmest betegnes som en utidig Udgifgenhed, som i det Højeste bør paadrage ham Brettefættelse eller anden Straf af hans Overordnede. I den belgiske Lov af 1ste Marts 1851 Artikel 4 og den engelske Lov af 1863 § 45, der indeholde de tilsvarende Straffebestemmelser for de nævnte Lande, er u hjemlet Aabning af et Telegram heller ikke medtaget som en herhen hørende Forbrydelse. Der kan heller ikke drages nogen Slutning derfra, at Straffelovens § 138 mellem de Forbrydelser, som en Postfunktionær kan begaa, nævner at aabne Breve, da der er den Forskiel paa disse to Tilfælde, at Telegrammer efter deres Natur beføres aabne. — Bestemmelsen i Paragrafens sidste Stykke om skjærp. Straf for det Tilfælde, at en af de ovennævnte Forbrydelser ere begaaede i den Hensigt at staa sig selv Fordel eller at staa Andre, er affattet under Hensyn til Straffelovens § 133, som giver Regel for beslægtede med lignende Hensigt begaaede Forbrydelser i almindelige Embedsforhold.